

HVORDAN MAN SNØRER SIN BEDSTEMOR

Det gik egentlig vældig godt – det hele. Tre et halvt-årige Josefine var på miniferie hos bedstemor og bedstefar. På et tidspunkt har bedstemor et ærinde i dybfryseren. Og vupti – begynder det kære barn at beklage sig: - Jeg er så forfærdelig varm i panden. Jeg trænger til noget iskoldt.

I et splitsekund ser bedstemor for sig en feberhed lille pige med akut behov for lægehjælp. Det er vel ikke feberkramper? Men også kun et splitsekund. Bedstemor mærker efter på den lille pande. Gudskelov. Den er helt normal.

Hun tilbyder den lille et glas koldt vand. – Åh nej. Det hjælper ikke, det skal være iskoldt – stønner hun og får tilbudt en kold klud til at lægge på panden. Også dette tilbud bliver kategorisk jordnet. Derimod understreger Josefine, at noget rigtig iskoldt vil kunne hjælpe på ondet.

Og så går der en prås op for bedstemor. Hun spørger, om Josefine ikke kan tænke sig en is. – Jo, og jeg ved lige, hvor den ligger, lyder det begejstret fra det nu hundrede procent raske barnebarn, der åbenbart havde snuden fremme, da bedstemor nogle minutter før hentede aftensmad i fryseren. Så kan man vælge at sige, at barnet er intelligent eller udspekuleret – vælg selv!

Thomas Petersen
Univ.lektor emer.
Bøgebakken 60, Stevnstrup
8870 Langå